

holder paa, at Inddigning i ringe Grad kan være dem til Nytte, da Arealerne ligger saa langt borte, at de ikke kan opdyrke dem. Jeg tror med de Erfaringer, jeg har med Opdyrkningsarbejde, at man ikke skal sætte for stor Lid til, at man kan faa et frugtbart Opdyrkningsarbejde i Gang paa Værnengene og Tipperne, dertil tror jeg, at Arealerne er for ringe egnede, naar de ikke har den nødvendige Vandstand til at frugtbargøre dem. Det er sagt mig, og det er vist ogsaa rigtigt, at da Medlemmerne af Udvalget i 1916 var ovre at se paa Forholdene, saa de en overordentlig frugtbar Afgrøde paa Tipperne, en Afgrøde, som er af umaadelig megen Værdi for Egnen; men ved tidligere Lejligheder har man ogsaa set, at Tipperne har givet blankt op paa Grund af de vanskelige Vandstandsforhold, man har skabt, og slet ingen Indtægt har givet, hvad der rammer en stor Del af Befolkningen haardt.

Der er her mangfoldige Hensyn at tage, og det er ikke noget let Spørgsmaal at træffe Afgørelse om. Der er sikkert berettigede Interesser ved den nordlige Ende af Fjorden, men man kan dog ikke se bort fra, at da vi i 1913 havde den store Sommerøversømmelse fra den 7. til den 12. Juni, da gik Ønskerne langt mod Nord, ja, helt op i Stauning, ud paa, at nu maatte man dog lukke. Det kan godt være, at det kun var en øjeblikkelig Skræk paa Grund af Oversvømmelserne, for det menneskelige Sind paavirkes jo meget let af en saadan Begivenhed, men det bringer en til at forstaa, at Befolkningen, der bor paa Overgangene mellem Nord og Syd, til Tider skifter Standpunkt. De, der bor helt mod Nord og helt mod Syd, har ret faste Meninger — de mod Nord ligger saa langt borte, at de under ingen Omstændigheder kan skades —, men de, der bor mellem den nordlige og den sydlige Ende, skifter Standpunkt efter de forskellige Oplysninger, der til de forskellige Tider foreligger for dem. Og det er der ikke noget at sige til.

Jeg henstiller, som sagt, til det høje Ting, at denne Sag bliver grundig undersøgt. Endnu skal jeg tilføje, at det forekommer mig, at det er et Arbejde, som straks kan paabegyndes, og som kunde

blive til megen Støtte for det Fiskeri, der foregaar gennem Gødelen. Det er forudsat i Forslaget, at der skal anlægges en lille Baadehavn ved Nymindegab og oprettholdes en Rende fra den aabne Fjord ned til Nymindegab, og desuden skal der være et Troljespor over Tangen. Dette Troljespor kan man nu godt undvære, saa længe man har Gødelen, men den lille Baadehavn kan og bør anlægges straks; det er meget smaa Penge, det her drejer sig om, og denne Havn vil altid være til Nytte. Jeg anbefaler derfor, at denne Havn anlægges straks, og at Sandpumperen holder en Rende aaben fra Gødelen til Nymindegab. Oprindeligt var Programmet: 50 Fod bred og 7 Fod dyb; hvis man vil vedblive med at overholde det, har man saadanne Forhold, som vistnok indtil videre vil kunne afhjælpe de værste Vanskeligheder; muligvis vil man endog kunne nøjes med det, det vil Tiden jo vise.

Gunnar Fog-Petersen: Da Opgaven for den sidste store Kommission blev givet, hed det deri, at Kommissionen for det første skulde redegøre for, hvorledes en endelig Ordning af Afløbsforholdene ved Ringkøbing Fjord kunde tilvejebringes. Den Betænkning, Kommissionen har afgivet, beskæftiger sig da ogsaa med Spørgsmaalet om en endelig Ordning, og det er jo naturligt efter den megen Strid og de mange og lange Forhandlinger, der har været, at man tager Sigte paa en endelig Ordning.

Er det da en endelig Ordning, som foreslaas af Kommissionen? Ja, man skulde tro det, men det er det ikke. Kommissionen slutter med at udtale Side 37 i Betænkningen: „Ved Anlæget af de for Udløbet fornødne Værker og ved Valget af Stedet for Udløbet bør der tages Hensyn til den Mulighed, at der ad Aare ønskes indført Ferskvandstilstand i Fjorden“. Og læser man Kommissionens Begrundelse af det Resultat, den kommer til, fremgaar det ganske tydeligt, at den egentlige rationelle Tilstand, altsaa den endelige Ordning af Forholdene ved Ringkøbing Fjord, ikke er den Brakvandstilstand, som er foreslaaet, og heller ikke den nuværende Ordning. Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem fra Varde (Pinholt), som nu talte, at naar Udløbet ved Gødelen først nu er begyndt at sande